

Nr 139.

Ankom till riksdagens kansli den 15 maj 1917 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utsträckning av tiden för anmälan om inlösen av skattefrälseräntor jämte en i ämnet väckt motion.

(3:e avd.)

I en till riksdagen den 16 april 1917 avlåten, till statsutskottets förberedande behandling överlämnad proposition, nr 315, har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen besluta att den genom kungl. förordningarna den 11 september 1885 och den 2 juni 1911 bestämda inlösen av skattefrälseräntor må även efter innevarande års utgång äga rum, därest vederbörande ränteägare, som vill begagna sig av denna inlösen, därom i den ordning, förstnämnda författning stadgar, gör anmälan inom utgången av år 1922, samt

att till inlösen av skattefrälseräntor i riksstaten för år 1918 å extra stat under sjunde huvudtiteln upptaga ett förslagsanslag av 45,000 kronor.

Beträffande den till stöd för framställningen lämnade utredningen tillåter sig utskottet hänvisa till återopade statsrådsprotokollet.

I sammanhang härmed har utskottet till behandling förehaft en inom andra kammaren av herrar A. Henrikson och A. Elisson väckt motion, nr 52, vari hemställts att riksdagen må besluta, att den genom kungl. förordningarna den 11 september 1885 och den 2 juni 1911 bestämda inlösen av skattefrälseräntor må även efter utgången av 1917 äga rum, därest vederbörande ränteägare, som vill begagna sig av denna inlösen, därom i den ordning, förstnämnda författning stadgar, gör anmälan inom utgången av år 1922.

Vad angår de av motionärerna förebragta skälen till framställningen hänvisas till motionen.

Utskottet, som icke funnit någon anledning till erinran mot förevarande förslag, hemställer,

att riksdagen må, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande framställning och herrar Henriksons och Elissons ovanberörda motion,

a) besluta att den genom nådiga förordningarna den 11 september 1885 och den 2 juni 1911 bestämda inlösen av skattefrälseräntor må även efter innevarande års utgång äga rum, därest vederbörande ränteägare, som vill begagna sig av denna inlösen, därom i den ordning, förstnämnda författning stadgar, gör anmälan inom utgången av år 1922, samt

b) till inlösen av skattefrälseräntor i riksstaten för år 1918 å extra stat under sjunde huvudtiteln bevilja ett förslagsanslag av 45,000 kronor.

Stockholm den 15 maj 1917.

På statsutskottets vägnar:

AXEL EKMAN.

Värvarande: se under utlåtande nr 137.
